

ÎNCHEIERE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”),

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Expres-Cafe” împotriva SRL „Magic Food” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională depusă de SRL „Magic Food” împotriva SRL „Expres-Cafe” cu privire la constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 08 noiembrie 2018, SRL „Expres-Cafe”, în prezent SRL „Maronini Distribution”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Magic Food” cu privire la compensarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul contractelor de livrare de mărfuri nr. 30/2015 din 19 iunie 2015, nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, încheiate între SRL „Expres-Cafe”, în calitate de vânzător și SRL „Magic Food” în calitate de cumpărător, vânzătorul s-a obligat să livreze cumpărătorului marfă, iar cumpărătorul s-a obligat să o recepționeze și să plătească costul acesteia.

A mai specificat că, în condițiile stipulate în anexele la contractele menționate, SRL „Expres-Cafe” i-a pus la dispoziția SRL „Magic Food”, trei unități de aparate de preparat cafea, în scopul folosirii pentru desfășurarea activității comerciale, pe un termen de 3 ani, și anume: aparatul de preparat cafea „ECM Veronica Plus” în temeiul contractului de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și

aparatul de preparat cafea „Gaia E2S DC PD S/A HO” în temeiul contractului de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017.

Reclamanta a invocat că, SRL „Magic Food” și-a asumat obligația să nu încheie, pe durata contractelor menționate, alte contracte cu companii concurente având ca obiect livrarea de mărfuri identice și/sau similare, precum și să folosească aparatele de cafea numai pentru comercializarea mărfii SRL „Expres-Cafe”.

A mai notat reclamanta că, a fost constatat că, SRL „Magic Food” în mod intenționat, contrar obligațiilor contractuale, a utilizat mărfuri identice și/sau similare, livrate de alți furnizori, în scop de comercializare prin intermediul aparatelor de cafea puse la dispoziție de către SRL „Expres-Cafe”, exclusiv pentru comercializarea mărfii livrate de către aceasta.

Astfel, reclamanta a specificat că, SRL „Magic Food” a fost informată și atenționată despre faptele constatate, prin pretențiile din 27 decembrie 2017 și 12 ianuarie 2018, iar ulterior, printr-o notificare, SRL „Magic Food”, a declarat rezilierea contractelor de livrare de mărfuri nr. 30/2015 din 19 iunie 2015, nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, începând cu data de 12 ianuarie 2018, invocând temei nerentabilitatea conlucrării cu SRL „Expres-Cafe”.

A mai notat că, conform pct. 6.6 din contractele de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, în cazul rezilierii anticipate a contractului la inițiativa cumpărătorului, precum și în orice caz de încetare de fapt sau de drept de către cumpărător a contractului, fără culpa vânzătorului, cumpărătorul va compensa vânzătorului costul folosinței utilajelor/echipamentelor primite în corespundere cu prevederile pct. 1.3 al contractului, reieșind din calculul 125 lei per zi de folosință.

Reieșind din evaluările efectuate de SRL „Expres-Cafe”, pentru rezilierea contractului de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016, (pentru 190 de zile de folosință a utilajului/echipamentului) i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 23 750 lei, iar pentru rezilierea contractului de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, (pentru 428 de zile de folosință a utilajului/echipamentului) i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 53 500 de lei.

SRL „Expres-Cafe” a solicitat compensarea prejudiciului material estimat la suma de 77 250 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii, în ședința de judecată din 24 iulie 2019 (f.d. 82-84), avocatul Natalia Vladimirov, a depus în interesele SRL „Magic Food” acțiunea reconvențională împotriva SRL „Expres-Cafe” privind constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, avocatul Natalia Vladimirov, a menționat că, a fost denaturată esența contractelor nr. 30/2015 din 19 iunie 2015, nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, încheiate între SRL „Expres-Cafe” în calitate de vânzător și SRL „Magic Food” în calitate de cumpărător, Or, SRL „Magic Food” a fost indusă în eroare în ceea ce privește calificarea corectă a raporturilor juridice contractuale având în vedere faptul că, nu a fost încheiat un contract de comodat ca un act juridic separat, iar părțile sunt numite vânzător și cumpărător.

Totodată, a menționat că, punctele 2.2.6 și 2.2.7 din contractul nr. 42/2017 din 05 iulie 2017 încalcă principiul libertății contractuale, conform căruia, părțile sunt

libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de Lege, de ordinea publică și de bunele moravuri, iar clauzele respective nu sunt caracteristice contractului de vânzare-cumpărare clasic și îl limitează pe părât în acțiuni, iar reclamantului nu i-a revenit aceeași obligație (de a nu încheia asemenea contracte cu alți agenți economici), introducând aceste clauze cu rea-credință, care urmează a fi lovite de nulitate absolută.

A mai invocat că, nu a fost prezentată nici o probă, în sensul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care ar demonstra faptul că, contrar prevederilor și obligațiilor contractuale asumate, SRL „Magic Food” în mod intenționat a utilizat mărfuri identice și/sau similare, livrate de alți furnizori, în scop de comercializare prin intermediul aparatelor de cafea puse la dispoziție de către SRL „Expres-Cafe” pentru comercializarea mărfii livrate de către aceasta.

Totodată a specificat că, reclamația din 27 aprilie 2018 nu conține un calcul detaliat al sumelor pretinse și nu este indicată perioada pentru care se pretinde, iar pct. 6.6 din contractele de livrare de mărfuri reprezintă o clauză penală ascunsă, introdusă cu rea-credință de reclamant și nu este clar dacă sumele solicitate reprezintă prejudiciul suportat sau o taxă pentru folosința utilajului pus la dispoziția SRL „Magic Food”, în timp ce sumele solicitate depășesc însăși costul utilajului.

Suplimentar avocatul Natalia Vladimirov, a menționat că, având în vedere poziția reprezentantului SRL „Expres-Cafe”, avocatului Valeriu Bîrcă, și anume că: sumele solicitate de la SRL „Magic Food” sunt taxa pentru folosința aparatelor de preparat cafea, avocatul Natalia Vladimirov, consideră că sumele solicitate reprezintă taxa pentru uzura normală a aparatelor de preparat cafea, care urmează a fi calculate în modul stabilit de Hotărârea Guvernului nr. 289 din 14 martie 2007 pentru aprobarea Regulamentului privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale.

A solicitat reprezentantul SRL „Magic Food”, avocatul Natalia Vladimirov, constatarea nulității absolute a clauzelor contractuale nr. 2.2.6, 2.2.7 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016, constatarea nulității absolute a clauzelor contractuale nr. 2.2.6, 2.2.7 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Expres-Cafe” împotriva SRL „Magic Food” cu privire încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată. A fost dispusă încasarea de la SRL „Magic Food” în beneficiul SRL „Expres-Cafe”, suma de 77 250 de lei cu titlu de cost al folosinței utilajului/echipamentului primit, și anume: a aparatului de preparat cafea „ECM Veronica Plus” în temeiul contractului de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016, pentru perioada 10 noiembrie 2016- 11 ianuarie 2018 (428 de zile a câte 125 de lei pe zi); și a aparatului de preparat cafea „Gaia E2S DC PD S/A HO” în temeiul contractului de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, pentru perioada 06 iulie 2017- 11 ianuarie 2018 (190 de zile a câte 125 de lei pe zi); precum și suma de 2 318 (două mii trei sute optsprezece) lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 79 568 (șaptezeci și nouă mii cinci sute șaiszeci și opt) lei.

În rest, pretenția din acțiune în partea compensării cheltuielilor de judecată sub formă de cheltuieli de judecare a pricinii suportate pentru întocmirea actului de

constatare a faptelor și stărilor de fapt în sumă de 250 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea reconvențională depusă de SRL „Magic Food” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe la 03 decembrie 2020, avocatul Vladimirov Natalia în interesele „Magic Food” SRL a depus cerere de apel, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 noiembrie 2020.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Magic Food”, reprezentată de avocatul Vladimirov Natalia. S-a casat integral hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Expres-Cafe” împotriva SRL „Magic Food” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, și, acțiunea reconvențională depusă de SRL „Magic Food” împotriva SRL „Expres-Cafe” cu privire la constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată, și s-a emis o nouă hotărâre prin care: S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată inițială depusă de SRL „Expres-Cafe” împotriva SRL „Magic Food” privind recuperarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de avocatul Vladimirov Natalia în interesele SRL „Magic Food” împotriva SRL „Expres-Cafe” privind constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a declarat nulitatea absolută a clauzelor contractuale nr. 2.2.6., 227 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și a clauzelor contractuale nr. 2.2.6, 2.2.7 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017. S-a încasat în beneficiul SRL „Magic Food” din contul SRL „Expres-Cafe” cheltuielile de judecată: suma de 270 de lei - taxa de stat achitată în prima instanță, suma de 2000 de lei - cheltuieli de asistență juridică în prima instanță, suma de 1738,50 de lei - taxa de stat achitată în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, Colegiul a reținut că, în temeiul contractului nr. 30/2015 de livrare mărfuri din 19 iunie 2015, contractului nr. 71/2016 de livrare mărfuri din 09 noiembrie 2016 și contractului nr.42/2017 de livrare mărfuri din 05 iulie 2017, încheiate între SRL „Expres-Cafe” (vânzător) și SRL „Magic Food” (cumpărător), vânzătorul s-a obligat să livreze cumpărătorului mărfurile indicate în specificații la locurile indicate de cumpărător, iar cumpărătorul s-a obligat să recepționeze marfa și să achite costul acesteia.

Prin prisma art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572, 666 alin (2), 667 alin. (1), 668 alin. (1), 753 Cod civil (în redacția de până la republicare), Colegiul a reliefat că, între părțile litigante au fost încheiate de fapt trei contracte de vânzare-cumpărare: nr. 30/2015 din 19 iunie 2015, nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, respectiv. Or, potrivit pct. 1.1 în toate 3 contracte se indică expres „Conform prezentului contract, vânzătorul se obligă să livreze cumpărătorului mărfuri (în continuare - marfa), iar cumpărătorul se obligă să recepționeze marfa și să achite costul acesteia”, ceea ce de fapt reprezintă un raport de vânzare - cumpărare clasic.

La fel, instanța de apel a reținut că, deși reclamantul/intimat a invocat în acțiunea sa că conform anexelor la contractele sus menționate, precum și din conținutul pct. 1.3 au fost transmise și puse la dispoziția SRL „Magic Food” în bază

de comodat utilaje/echipamente aferente comercializării mărfii consumatorilor finali, după cum urmează: aparat de preparat cafea ECM Veronica Plus, anul producerii 2011, cu valoarea de bilanț 25 320 lei; aparat de preparat cafea Gaia E2S DC PD S/A HO, SN: 13617862, cu valoarea de bilanț 32069,50 lei lei; aparat de preparat cafea ECM Veronica Plus. 20060200494, cu valoarea de bilanț 26 688 de lei, în scopul folosirii pentru desfășurarea activității comerciale pe un termen de trei ani. Instanța de apel, nu constată natura juridică a raporturilor civile, ca fiind de comodat.

La caz, instanța de apel a reținut că, părțile au indicat la pct. 6.6 din contractele de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, că în cazul rezilierii anticipate a contractului la inițiativa cumpărătorului, precum și în orice caz de încetare de fapt sau de drept de către cumpărător a contractului, fără culpa vânzătorului, cumpărătorul va compensa vânzătorului costul folosinței utilajelor/echipamentelor primite în corespundere cu prevederile pct. 1.3 al contractului, reieșind din calculul 125 de lei/zi de folosință.

Prin urmare, instanța de fond greșit a concluzionat cu privire la temeinicia pretenției de încasare a sumei de 77 250 de lei, motivând că părțile au convenit prin clauze contractuale, la negocierea cărora nu au fost invocate dezacorduri sau pretenții, această sumă reprezentând efectele condițiilor impuse prin clauzele respective și acceptate de părți, materializându-se în costul folosinței utilajelor/echipamentelor primite ca și efect al rezilierii anticipate urmare a notificării rezilierii contractelor de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016 și nr. 42/2017 din 05 iulie 2017 de către SRL „Magic Food”. Or, părțile nu au încheiat contracte de comodat, ci de vânzare-cumpărare, iar reclamantul/intimat nu pretinde și nu solicită încasarea costului echipamentului/mărfii livrate, ci a unui pretins prejudiciu cauzat, în lipsa unui temei legal.

La fel, Colegiul a considerat întemeiate argumentele invocate în apel precum că clauzele 2.2.6 și 2.2.7 nu sunt caracteristice contractului de vânzare - cumpărare clasic, aceste clauze putând fi parte a unui contract de vânzare - cumpărare exclusiv sau să constituie obiectul contractelor sus numite, dar nicidecum nu puteau obliga pârâtul/apelant, deoarece îl limitează în acțiuni, mai mult ca atât, reclamantului/intimatului nu i-a revenit aceeași obligație de a nu încheia asemenea contracte cu alți agenți economici, introducând cu rea-credință aceste clauze.

Or, apelantul/pârât avea convingerea că încheie contracte de vânzare-cumpărare, iar prin clauzele ce se referă la contractele de comodat, acesta a fost dus în eroare, iar clauzele supra-enunțate contravin bunei-credințe și încalcă principiul libertății contractuale, temei ce servește declararea nulității clauzelor respective.

Astfel, instanța de apel a considerat acțiunea reconvențională înaintată de avocatul Vladimirov Natalia în interesele „Magic Food” SRL privind constatarea nulității absolute a clauzelor contractuale nr. 2.2.6, 2.2.7 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 71/2016 din 09 noiembrie 2016, constatarea nulității absolute a clauzelor contractuale nr. 2.2.6, 2.2.7 și 6.6 din contractul de livrare de mărfuri nr. 42/2017 din 05 iulie 2017, ca fiind întemeiată și pasibilă de a fi admisă integral.

La 15 septembrie 2021, SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”), a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator, precum și a aplicat eronat legea, iar ca consecință a emis o decizie neîntemeiată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a înceta procedura de recurs din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 445¹ Codul de procedură civilă, instanța de recurs dispune, printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac, încetarea procedurii de recurs, din oficiu sau la cerere, dacă după declararea admisibilității recursului se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că recursul depus de către SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”) împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost depus la data de 15 septembrie 2021, prin urmare cu depășirea termenului de 2 luni, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs relevă că motivul invocat de către recurenta SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”) în justificarea depunerii recursului menționat în interiorul termenului prevăzut de lege, nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău, contestată cu recurs de SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”), prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Magic Food”, reprezentată de avocatul Vladimirov Natalia, s-a casat integral hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o nouă hotărâre, a fost pronunțată la data de 27 mai 2021.

În același timp, instanța de recurs va reține că din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, a fost pronunțat în prezența reprezentantului SRL „Expres-Cafe”, în prezent SRL „Maronini Distribution”, avocatul Bîrcă Valeriu (f.d. 225-227).

La fel se constată că la 05 iulie 2021, decizia din 27 mai 2021 a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău, iar la 07 iulie 2021, în termenul prevăzut de art. 389 alin. (4) Codul de Procedură civilă, instanța de apel a expediat-o SRL „Expres-Cafe”, în prezent SRL „Maronini Distribution” cât și avocatului Bîrcă Valeriu inclusiv și prin intermediul poștei electronice info@expres-cafe.md și cabinet.avb@gmail.com.

Astfel, conform prevederilor legale suscitade și circumstanțelor de fapt constatate, începutul curgerii termenului de depunere a recursului este următoarea dată calendaristică notificării deciziei, adică ziua de 08 iulie 2021.

Deci, se constată cu certitudine că recurentul SRL „Expres-Cafe”, în prezent SRL „Maronini Distribution” a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu decizia

motivată a instanței de apel începând cu data de 05 iulie 2021, or, fiind partea interesată în soarta soluționării prezentei cauze urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt, însă, ignorat de aceasta, ceea ce a și generat omiterea termenului de declarare a recursului.

La acest capitol, se va menționa că părțile în proces trebuie să fie diligente, să se informeze de soarta dosarului, despre care au la cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, inclusiv respectarea termenelor de procedură.

Astfel, recurenta SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”), trebuia să depună diligența necesară de a se informa despre etapa examinării procesul inițiat la cererea ei și, după caz, să facă cunoștință cu decizia instanței de apel și să depună recursul în termen legal.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă că nu poate fi reținut argumentul recurentului, precum că, decizia motivată a instanței de apel i-a fost comunicată la data de 17 iulie 2021, în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care nu a putut să depună recursul în termen și fără a arăta încercările sale de a se interesa despre desfășurarea procesului judiciar în apel și primirea copiei deciziei instanței de apel.

Prin urmare, se constată că recursul împotriva deciziei instanței de apel este depus cu omiterea excesivă a termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii cererii de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Or, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității raporturilor juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

Astfel, prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”) a depus cererea de recurs cu omiterea excesivă a termenului de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial

și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, sub sancțiunea articolului 445¹ Codul de procedură civilă, procedura de recurs intentată la cererea formulată de recurentă trebuie încetată, din cauza existenței temeiul prevăzut la articolul 433 lit. b) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 445¹ Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se încetează procedura în ordine de recurs, intentată în baza recursului declarat de către SRL „Maronini Distribution” (anterior SRL „Expres-Cafe”), în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Expres-Cafe” împotriva SRL „Magic Food” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională depusă de SRL „Magic Food” împotriva SRL „Expres-Cafe” cu privire la constatarea nulității absolute a unor clauze contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat